

Mi az a Váratlan utazás?

írta Magyar Kriszta

Sokszor találkozom olyan emberrel, aki nem tudja mi is az a Váratlan utazás. Ez azért szörnyű, mert a világ egyik legnehezebb feladata, két perc alatt átadni azt a film által adott életérzést, amit Kevin Sullivan kilencvenegy epizódon keresztül mutatott be nekünk, nézőknek.

Ezért gondolom azt, hogy az egyik legkegyetlenebb dolog azt kérdezni, mi az a Váratlan utazás. Na de viszont, ha már megkérdezte valaki, akkor igenis, szeretnék neki becsületes, és kerek választ adni, ami tényleg képet ad arról, ami egyikőnknek az egész gyermekkorát jelenti, másikunknak viszont semmit.

Ha elhangzik ez a bizonyos cím, az egész testem bizsereg, és szeretném megfogni az illető kezét, és rohanni a szigetre, hogy a saját szemével láthassa mi is az. Elmondani, hogy hány és hány kegyetlen napot segített átvészelni ez a vidám sorozat a nehéz kamaszkoromban, hogy hány napot töltöttem azzal, hogy álmodoztam az előző részről, és milyen érzés kerít hatalmába, ha meghallom a zenéjét. Azt a tökéletes zenét, ami egyszer lassabb, egyszer ütemesebb, egyszer pedig egyszerűen csak emlékezetes. Mintha csak az enyém lenne az egész, az egész sziget, az egész történet, és az egész kis világ, amit egyszer LMM megálmodott, és élénk tárt.

Szeretném elmondani neki a bájos Sara megindító történetét, hogy milyen kegyetlenül vette el az élet a szüleit, és hányszor kárpótolta a sors ezért. Vagy órákig mesélném az örök szerelmes párt, Felicityt és Gus-t, hogy milyen hihetetlen küzdelem árán lehettek végre egymáséi annyi vicces és könnyes leánykérés után, és annyi fájdalmas várakozás gyötrelmei végén, mikor is Felicity végre megtalálta Gus-t, milyen öröm töltötte el a szívemet. Százszor is elmondanám, milyen érdekes lehetett Hetty néni élete, hogy mennyire más lehet neki egyedül élni, mint mondjuk Janetnek, aki négy gyermeket hozott a világra, és a legtökéletesebb párt alkotja Alec-vel. Szeretném elmondani Felix összes bakiját, és azt, hogy milyen fess és jóképű ifjú lett belőle, vagy elmondani a dadogós Jasper felejthetetlen apás szülését, vagy Olivia arckifejezését, mikor ott állt a templomban az elcsérelt, legalább tíz számmal nagyobb menyasszonyi ruhában. Megannyi felejthetetlen szereplő arca rémlik fel bennem, és megannyi karakter, amely oly kerekké teszi az egészet.

Pedig még magáról Prince Edward Szigetéről nem is beszéltem, arról a helyről, amire azóta vágyik az ember, amióta meglátta a Váratlan Utazás első részét, a vörös színű utakról, a hatalmas füves mezőkről, a tengerről és azokról az igazi otthon sugárzó házakról, a hangulatos tapétáikkal a falaikon. És már erről megint annyi minden jut eszembe, hogy félek, soha nem jutok a végére, és szerencsétlen hallgatóm soha nem érti meg, mi is az a Váratlan Utazás, vagy engem néz nem egész kereknek, ennyi számára összevisszaságnak ható meséről, és akkor már csak két dolog marad:

Vagy el bírtam mesélni neki, amit hallani akart, vagy örökre elvettem a kedvét a filmtől, hiszen képtelenség elmondani, mi az a Váratlan utazás.

Nem mondhatom egyszerűen, hogy egy sorozat, mert nem az. Annál sokkal több. Egy olyan világ, amit nem lehet elmesélni, ezt látni kell. Látni egyszer, kétszer ... majd pedig ezerszer, hogy megértsd, amit senki nem tud elmondani illetve bemutatni, mert ezek a szavak túl alantasak ahhoz, hogy e mesés és csodálatos világot leírhasa velük.

Tehát a két perc alatt ennyit mondhatok:

Mi az a Váratlan utazás? Kölcsönadom, nézd meg...